

Kalkense meersen.

Het natuurgebied de Kalkense Meersen, gelegen tussen de dorpskernen van Kalken, Overmere, Uitbergen, Schellebelle en Wetteren, is een uitgestrekt meersengebied met een zeer rijke natuur.

Als één van de grootste overblijfselen van de Scheldemeersen vormt het een laaggelegen vochtig gebied in de voormalige overstromingsvlakte van de Schelde. Door het gebied loopt ook een oude Scheldearm, die bij een rechttrekking van de Schelde werd afgesneden.

De gebieden waren te nat om te voldoen als bouwgrond. Tot in de 19e eeuw werd hier turf ontgonnen. Zo ontstonden poelen die vogels aantrekken. Het is een aanéensluiting van de Kastermeersen (Wetteren), Broekmeers (Kalken), Springels (Wetteren), wijmeers (gecontroleerd overstromingsgebied Uitbergen), Molenmeers (Kalken), Scherenmeersen (Overmere) en Belham (aan de Bellebeek - Den Aard).

Het bestaat uit natte grasland met grachten en poelen met rietkragen en knotwilgrijen rond een oude Scheldearm. Het gebied is Europees beschermd als onderdeel van Natura 2000-gebied 'Schelde en Durme-estuarium van de Nederlandse grens tot Gent' (BE2300006).

Meersen zijn laaggelegen, vochtige graslanden in de overstromingsvlakte van een rivier, vaak zijn ze doorsneden met sloten en grachten. In de buurt van de dorpskernen zijn de weilanden afgebakend met knotwilgen, die het natuurgebied een eerder kleinschalig uitzicht geven. De Schelde is overigens nooit ver weg. Van op de dijk heeft de wandelaar en de fietser een prachtig overzicht op het hele meersengebied. Ruimte, water, groen en rust vormen de belangrijkste troeven.

Met duizend hectaren aaneengesloten laaggelegen weiland, doorploegd met sloten en poelen in een oude meander van de Schelde vormen de Kalkense Meersen een bijzondere broed- en overwinteringsplaats voor vele weidevogels, wat het gebied overigens de status van Europees Vogelrichtlijngebied opleverde.

Elk hoekje van de meersen heeft zijn eigen bewoners. De ondiepe sloten en waterpartijen geven nestgelegenheid aan allerlei watervogels, zoals de slobbeend en de zeldzame zomertaling. In de rietkragen kan je de fiere blauwborst aantreffen of het drukke lied van de rietzanger horen. In de bloemrijke hooilanden broeden rietgors, roodborsttapuit en sinds kort is zelfs het bedreigde paapje teruggekeerd. De gekraagde roodstaart en de steenuil voelen zich thuis in de talrijke knotwilgen.

Amfibieën zoals gewone pad, bruine kikker, groene kikker en kleine watersalamander komen zich hier voortplanten. Diverse soorten vissen vinden hier hun gading: snoek, paling, rietvoorn, bittervoorn, kleine modderkruiper, om maar de voornaamste te noemen.

In de bloemrijke hooilanden komen dotterbloem, pinksterbloem, grote en kleine ratelaar, waterbies, echte koekoeksbloem, moerasspirea, wilde bertram en holpijp veelvuldig voor. De zandige bodem wordt gekenmerkt door een schrale vegetatie, met onder andere vlasbekje, schapenzuring, vogelpootje, kromhals en jacobskruiskruid.

Op de Kalkense Vaart is een pompemaal gebouwd die het waterpeil in de Kalkense meersen kunstmatig laag houdt. Hierdoor heeft het gebied veel aantrekkelijkheid verloren voor de typische vochtminnende planten en dieren. In overleg met de landbouwers tracht Natuurpunt een aantal percelen weer waterrijk te maken. Het maaien van de hooilanden gaat pas van start als alle weidevogeljongen voldoende groot zijn. Volgens diverse wetenschappelijke studies en de latere bevindingen van de milieudienst van het provinciebestuur behoren de Kalkense Meersen tot de laatste stiltegebieden in de provincie Oost-Vlaanderen.

Bron : Wikipedia - Natuurpunt